

HÃY LẤY THIỆN MÀ THẮNG ÁC!

... Một ngày trong năm 1944, nơi một Đan Viện ở Ba Lan, nữ tu Olga nói một mạch với người đàn ông đang cuốc đất ngoài vườn:

- Chúa ơi, chắc cô ta uống trọn gói thuốc ngủ! Sáng nay mấy Chị thấy cô nằm bất tỉnh nơi chân cầu thang. Chị Agnès tức tốc rửa ruột và làm mọi sự cần thiết cho cô. Hiện tại cô thoát hiểm nguy. Nhưng chúng con bị một cú hú-hồn! Rất may cô chưa chết. Nếu không, chắc chúng con bị nhà nước tình nghi tội giết người! Đâu ai tin cô ta uống thuốc độc tự tử! Bởi lẽ, cô là nữ quân nhân Nga .. mà là nữ quân nhân có cấp bậc nữa chứ! Chúa ơi! ..

Người làm vườn lẳng lặng nghe Chị Olga nói. Chị tỏ ra xúc động thực sự. Người ấy không ai khác là Cha Gioan. Trước đó, Cha bị quân Đức cấm thi hành chức vụ Linh Mục. Giờ đây tới phiên quân Nga. Cha đành cải trang làm

người giúp việc cho Đan Viện. Như thế, Cha có thể kín đáo thi hành chức vụ Linh Mục và dâng Thánh Lễ cho các Nữ Tu.

Nghe Chị Olga kể xong, Cha Gioan bình tĩnh thăm thì:

- Để tôi đến thăm cô ta!

Chị Olga giật nảy mình, vội vàng chặn đường:

- Không được đâu Cha ơi! Làm thế là Cha tự nộp mình! Ở đây không ai biết Cha là Linh Mục. Hơn nữa cô mù tịt về tôn giáo. Cô chỉ tò mò về cách sống của chúng con thôi. Có lần cô hỏi tại sao chúng con đội lúp và mang nhẫn? Rồi cô hỏi Đức Chúa GIÊSU KITÔ có hiện hữu thật hay do trí óc con người tưởng tượng ra? Một ngày Chị Sophie bắt gặp cô đứng trước bức tượng Đức Mẹ Lộ Đức. Khi trông thấy Chị Sophie, cô lúng túng hỏi: "Bà này sao trông giống Các Chị quá! Có phải bà mẹ không?" Cha thấy chưa, thôi Cha dừng mắt giờ với cô! Điều quan trọng là phải cứu cô, rồi để cô đi. Để cho cô đi đi, chứ ở đây, cô cứ theo dõi dò xét chúng ta từng li từng tí!

Cha Gioan không đáp lại lời nào. Cha cẩn thận thu xếp cuốc, xẻng, thùng tưới nước. Rồi Cha mỉm cười nói:

- Dĩ nhiên là phải cứu cô! Vì thế tôi cần phải đến gặp cô ngay!

Khi Cha Gioan đến dãy nhà dành cho người bệnh thì Chị Agnès vội vàng ra gặp Cha và thưa:

- May quá, Cha đến thật đúng lúc! Cô vừa tỉnh lại và khóc như mưa. Mời Cha vào.

Cha Gioan đẩy nhẹ cửa bước vào.

Cô thanh nữ đang dụi đầu vào gối khóc nức nở. Cha Gioan đến gần đặt tay trên trán cô. Cô gái giật mình mở to đôi mắt kinh ngạc nhìn Cha. Cha nhẹ nhàng nói bằng tiếng Nga:

- Cô đừng sợ! Tôi đến để cứu cô! Nhưng trước tiên, xin cô cho biết quý danh.

Nữ quân nhân Nga nhìn Cha Gioan với dáng điệu nghi ngờ .. Dầu vậy cô cũng trả lời:

- Tôi tên Katia. Nhưng ông hỏi để làm gì?

Cha Gioan hiền từ đáp:

- Chúng ta dễ nói chuyện hơn khi biết tên nhau. Tôi là Cha Gioan, nghĩa là "Linh Mục chui"!

Cô Katia đánh nét mặt lại và nói:

- Ông không biết là tôi có thể bỏ ông vào tù sao?

Cha Gioan gạt đầu nói có. Nhưng Cha vẫn bình tĩnh tiến đến mục tiêu. Cha nhẹ nhàng hỏi:

- Sao Katia lại làm thế?
- Cô gái e then, vừa lấy chăn che mặt vừa trả lời:
- Bởi vì tôi cảm thấy xấu hổ và ghê tởm chính mình!

Cha Gioan không nói gì. Cha khoanh tay đứng im. Ngạc nhiên trước thái độ lặng thinh của vị Linh Mục, Katia nói tiếp:

- Ông biết tôi là ai không? Một cô gái mãi dâm! Hay nói đúng tên gọi: "nữ quân nhân hộ lý"! Ngày và đêm tôi trở thành dụng cụ cho quân lính đùa chơi, hưởng lạc! Ngày còn bé tôi mơ ước một gia đình có vợ chồng con cái. Giờ đây giấc mộng tan biến. Trước khi đến đây, tôi không hề biết có những phụ nữ giữ mình đồng trinh và không kết hôn. Tôi được gửi đến đây để theo dõi, canh chừng và dò xét mọi người để báo cáo với đảng. Tôi quan sát mọi nơi mọi chỗ trong nhà này. Đây là thế giới tôi chưa hề biết. Một thế giới có an bình, thanh khiết ngự trị. Nhưng kể từ đó tôi cảm thấy tự ghê tởm chính mình!

Một thoáng reo vui xuyên qua ánh mắt trĩu nặng ưu tư của Cha Gioan. Cha nói nhanh:

- Tạ ơn Chúa! Katia à, nếu muốn, cô cũng có thể trở thành trắng tinh tuyệt đẹp như các Nữ Tu này. Cô tự tử vì cô cảm thấy mình nhơ nhuốc. Nhưng Katia có biết trong Đạo Công Giáo có phép Rửa Tội không? Bí tích Rửa Tội sẽ làm cho linh hồn cô trở nên trong trắng không tì vết.

Nữ quân nhân hộ lý Nga lắng tai nghe vị Linh Mục Công Giáo Ba Lan giảng giải đạo lý. Sau cùng, cô hiểu và xin lãnh bí tích Rửa Tội, gia nhập Giáo Hội Công Giáo, Thánh Thiện, Duy Nhất và Tông Truyền.

... "Hãy chúc lành cho những người bắt bớ anh em, chúc lành chứ đừng nguyên rủa: vui với người vui, khóc với người khóc. Hãy đồng tâm nhất trí với nhau, đừng tự cao tự đại, nhưng ham thích những gì hèn mọn. Anh em đừng cho mình là khôn ngoan, đừng lấy ác báo ác, hãy chú tâm vào những điều mọi người cho là tốt. Hãy làm tất cả những gì anh em có thể làm được, để sống hòa thuận với mọi người. Anh em thân mến, đừng tự mình báo oán, nhưng hãy để cho cơn thịnh nộ của THIÊN CHÚA làm việc đó .. Đừng để cho sự ác thắng được mình, nhưng hãy lấy thiện mà thắng ác" (Thư gửi tín hữu Roma, 12,14-22).

(Maria Winowska, "Les Voleurs de Dieu", Editions Saint-Paul, 1989, trang 81-86)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt